

Etusivu>Rahavaatteet>Eurooppalainen maksamismääräys

Eurooppalainen maksamismääräys

Kreikka

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Maksamismääräyksen antaminen on mahdollista. Siihen sovelletaan siviiliprosessilain 623–634 §:n säännöksiä eli presidentin asetusta 503/1985, sellaisena kuin se on muutettuna.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat: riita-asioihin sovelletaan yksityisoikeutta, elleivät ne lainsäädännön mukaan kuulu muiden tuomioistuinten toimivaltaan (siviiliprosessilain 1 §).

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettely soveltuu raha- ja arvopaperisaataviin, kuten sekkejä, vekseleitä ja velkakirjoja koskeviin saataviin, jos saamisoikeus ja maksettava summa voidaan todistaa virallisella tai yksityisellä asiakirjalla ja jos saatava ilmaistaan euroina tai muuna ulkomaisena valuuttana (siviiliprosessilain 623 §).

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei ole, saatavalle ei ole asetettu ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Maksamismääräysmenettelyn käyttö on vapaaehtoista. Velkoja voi aina nostaa tavanomaisen kanteen saatavan maksamisen vahvistamiseksi tuomioistuimen tuomiolla. Maksamismääräysmenettelyssä annetaan maksamismääräys, joka ei ole tuomio vaan täytäntöönpanoasiakirja (siviiliprosessilain 631 §).

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Maksamismääräystä ei voida antaa (jos se annetaan, se on pätemätön), jos se on annettava tiedoksi ulkomailla asuvalle henkilölle tai henkilölle, jonka kotipaikka on tuntematon, ellei kyseinen henkilö ole laillisesti nimittänyt itselleen edustajaa Kreikassa (siviiliprosessilain 624 §). Oikeuspaikka on se paikka, jossa velallinen on tiedoksiannon saadessaan.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Alle 20 000 euron rahasaatavista päättää rauhantuomari, kaikista muista rahasaatavista alioikeuden tuomari. Tuomioistuin, jolla on alueellinen toimivalta, määräytyy alueellista toimivaltaa koskevien yleisten säännösten perusteella (siviiliprosessilain 22–41 §). Kyseisten säännösten perusteella alueellinen toimivalta voi olla esimerkiksi velallisen kotipaikan, velkapaperin (esimerkiksi sekin) myöntämispaikan tai vekselin hyväksymis- tai maksupaikan tuomioistuimella (alueen rauhantuomioistuimella tai alioikeudella).

1.3 Muotovaatimukset

Hakemuksen voi tehdä

A) suullisesti rauhantuomarille, joka laatii asiasta raportin (siviiliprosessilain 626 §:n 1 momentti yhdessä 215 §:n 2 momentin kanssa); tämä ei estä kirjallisen hakemuksen tekemistä

B) alioikeuden tuomarille (vain kirjallisesti); alioikeuden kirjaamoon lähetetään kirjallinen pyyntö, josta on käytävä ilmi seuraavat asiat: tuomioistuin, johon hakemus on tarkoitettu (rauhantuomioistuin tai alioikeus)

oikeudellisen asiakirjan tyyppi: "maksamismääräyshakemus"

kaikkien asianosaisten eli velkojen ja velallisen sekä heidän edustajiensa etunimi, sukunimi, isän nimi ja kotipaikka; jos kyseessä ovat oikeudelliset henkilöt, on mainittava niiden toiminimi ja rekisteröity toimipaikka

oikeudellisen asiakirjan kohde kreikan kielellä, ilmaistuna selkeästi, tarkasti, lyhyesti ja helppolukuisesti; jos liitteenä on muunkielisiä asiakirjoja, esimerkiksi laskuja, niistä on toimitettava kreikankielinen käännös

päivämäärä ja asianosaisen tai hänen laillisen/valtuutetun edustajansa allekirjoitus; jos lakimiehen käyttö on pakollista, tarvitaan myös hänen allekirjoituksensa

osoite, erityisesti kanteen nostaneen asianosaisen ja tämän laillisen/valtuutetun edustajan asuin- tai toimipaikan tai liikkeen katuosoite maksamismääräyshakemus

vaadittu rahaa tai arvopapereita koskeva tarkka summa ja sille mahdollisesti laskettu korko (siviiliprosessilain 626 §:n 1 ja 2 momentti yhdessä 118 §:än ja 119 §:n 1 momentin kanssa).

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomakkeen käyttö ei ole pakollista.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Lakimiehen käyttö on pakollista, jos hakemus tehdään alioikeudelle ja vaatimus on yli 20 000 euroa, tai jos se tehdään rauhantuomioistuimelle ja vaatimus on 12 000–20 000 euroa.

Jos hakemus tehdään rauhantuomioistuimelle ja vaatimus on enintään 12 000 euroa, asianosainen voi nostaa kanteen tai vastata oikeudessa ilman asianajajaa (siviiliprosessilain 94 §).

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Maksamismääräyshakemuksessa on mainittava ainakin lyhyesti, millaiseen oikeustoimeen vaatimus (= velka) perustuu, esimerkiksi vuokra- tai myyntisopimus, leasing-saaminen tai maksamaton sekki. Sopimuksen tai yleisemmin oikeustoimen tyyppi on myös maksun peruste, ja on ilmoitettava tarkasti, milloin vaade syntyi, esimerkiksi ajankohta, jolloin velallisen olisi pitänyt maksaa vaadittu summa mutta hän ei ole sitä tehnyt. Hakemuksessa on oltava luettelo hakemuksen mukana toimitetuista asiakirjoista, joihin vaatimuksen tyyppi ja määrä kyseisen hakemuksen mukaan perustuvat.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Maksamismääräykseen johtaneen saatavan olemassaolo voidaan todistaa vain asiakirjoilla, koska todistajia ei tässä menettelyssä voida kuulla. Asiakirjat on jätettävä hakemuksen kanssa tuomioistuimen kirjaamoon säilytettäväksi, kunnes vastineen antamisaika päättyy. Ne annetaan tiedoksi maksamismääräyksen

kohteena olevalle asianosaiselle eli velalliselle. Todisteiksi kelpaavat kaikki siviiliprosessilain 432–465 §:n mukaisesti todistusvoimaiset yksityiset ja yleiset asiakirjat, myös arvopaperit (esimerkiksi sekrit ja vekselit). Näistä asiakirjoista on käytävä yksiselitteisesti ilmi velkojan eli maksunsaajan oikeustoimikelpoisuus ja henkilötiedot (koko nimi), velallisen oikeustoimikelpoisuus ja henkilötiedot sekä vaatimuksen syyt ja määrä. Asiakirja, joka ei ole julkinen ja jossa siviiliprosessilain 443 §:n nojalla on oltava antajan käsinkirjoitettu allekirjoitus ollakseen todistusvoimainen, katsotaan yksityiseksi asiakirjaksi. Antajana pidetään henkilöä, joka ottaa vastuulleen asiakirjasta johtuvat velvoitteet. Jos asiakirja on laadittu muodollisesti oikein ja sen laatija on valtion virkamies tai julkisen palvelun tehtäviä hoitava henkilö, se katsotaan julkiseksi asiakirjaksi (esimerkiksi notaarin vahvistamat asiakirjat).

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Hakemus hylätään seuraavissa tapauksissa:

A) Maksamismääräyksen antamista koskevia oikeudellisia vaatimuksia ei ole noudatettu eli hakemuksen tueksi esitetyistä asiakirjoista ei käy välittömästi ja yksiselitteisesti ilmi saatava, sen summa, velallinen tai maksunsaaja.

B) Hakija ei anna tuomarin pyytämiä selityksiä tai kieltäytyy noudattamasta suosituksia, jotka koskevat hakemuksen täyttämistä tai korjaamista tai hakemuksen mukana toimitettujen yksityisten asiakirjojen allekirjoitusten autenttisuuden varmentamista (siviiliprosessilain 628 ja 627 §). Toimivaltainen tuomari voi pyytää hakijalta lisätietoja, asiakirjoja ja korjauksia. Ellei hakija noudata pyyntöä, hakemus hylätään tällä perusteella.

Hylkäämisestä ilmoitetaan hakemuksen lopussa ja sen syyt kerrotaan lyhyesti. Toimivaltainen tuomari ei siis anna tuomiota, minkä vuoksi tähän hylkäämistä koskevaan huomautukseen ei voi hakea muutosta. Hakija eli velkoja voi tuki nostaa vielä vaatimusta koskevan tavanomaisen kanteen (ks. edellä kohta 1.1.3) tai tehdä uuden maksamismääräystä koskevan hakemuksen (siviiliprosessilain 628 §:n 3 momentti).

1.5 Muutoksenhaku

Muutosta ei voi hakea, jos maksamismääräystä koskeva hakemus on hylätty.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Jos maksamismääräystä koskeva hakemus hyväksytään ja maksamismääräys annetaan, sen kohteena oleva velallinen voi vastustaa maksamismääräystä 15 arkipäivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu tiedoksi (siviiliprosessilain 632 §:n 1 momentti). Vastine voidaan antaa myös jo ennen kuin maksamismääräys on annettu tiedoksi.

Alueellinen ja asiallinen toimivalta on maksamismääräyksen antaneella tuomioistuimella, alueen rauhantuomioistuimella tai alioikeudella.

Vastineen käsittelyssä (siviiliprosessilain 632 §:n 2 momentti) on noudatettava siviiliprosessilain 643, 649 ja 650 §:n yhdistettyjä säännöksiä, joissa käsitellään velkapapereita ja vuokrasopimusriitoja koskevia erityismenettelyjä, sekä tavanomaista oikeudenkäyntiä koskevia säännöksiä, jotka eivät ole ristiriidassa edellä mainittujen erityismenettelyjä koskevien säännösten kanssa (siviiliprosessilain 591 §:n 1 momentin a kohta).

Vastine hyväksytään vain, jos se on annettu tiedoksi edellä mainitun määräajan eli 15 arkipäivän kuluessa. Se on annettava tiedoksi joko maksamismääräyksen allekirjoittaneelle lakimiehelle tai toimitettava maksamismääräyksen kohteena olevan henkilön osoitteeseen, joka on ilmoitettu maksamismääräyksessä, ellei osoitteen muutoksesta ole ilmoitettu oikeudellisella välineellä (siviiliprosessilain 632 §:n 1 momentin b kohta).

1.7 Vastustamisen vaikutus

Vastineen antaminen ei aiheuta maksamismääräyksen täytäntöönpanon lykkäämistä, koska maksamismääräys on suoraan täytäntöönpanokelpoinen asiakirja (siviiliprosessilain 631 §). Maksamismääräyksen antanut tuomioistuin voi kuitenkin lykätä maksamismääräyksen täytäntöönpanoa siviiliprosessilain 686 §:n mukaisella välitoimimenettelyllä sen jälkeen, kun maksamismääräyksen kohteena oleva asianosainen on vastustanut sitä antamalla vastineen. Lykkäys ei edellytä takuusitoumuksia ja se voidaan tehdä tietyn edellytyksen. Täytäntöönpanoa voidaan lykätä siihen asti, kunnes maksamismääräyksen vastustamista koskevassa asiassa on annettu lopullinen tuomio.

Maksamismääräyksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus voidaan hyväksyä vain, jos a) vastine on annettu määräajassa ja b) vähintään yhtä vastineen perustetta voidaan pitää aiheellisena.

Lykkäystuomio tarkoittaa, että maksamismääräystä ei voida panna täytäntöön ja että välineen täytäntöönpanokelpoisuus heikentyy.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos vastinetta ei anneta määräajassa (15 päivän kuluessa maksamismääräyksen tiedoksiannosta), maksamismääräyksen maksunsaaja voi antaa määräyksen uudestaan tiedoksi velalliselle, joka saa näin uuden mahdollisuuden vastineen antamiseen. Velallinen voi antaa vastineen 10 arkipäivän kuluessa uuden tiedoksiannon päivämäärästä. Tällaisessa tapauksessa ei ole mahdollista määrätä edellä mainittua lykkäystä (ks. kohta 1.7).

Jos myös kyseinen 10 päivän määräaika ylittyy, maksamismääräyksestä tulee lainvoimainen, eli tällöin maksamismääräyksen lisäksi myös vaatimus on maksamismääräyksessä esitetyn asiasisällön ja oikeudellisen perusteen mukaisesti täysin lainvoimainen.

Sellaisen maksamismääräyksen lainvoimaisuus, jota ei ole vastustettu määräajassa, voidaan purkaa vain ylimääräisellä muutoksenhauella eli käsittelemällä tapaus uudelleen. Uudelleenkäsittelyä voidaan hakea maksamismääräyksen antaneessa tuomioistuimessa tiettyjen perusteiden nojalla, jotka ovat lähinnä muodollisia (siviiliprosessilain 633 §:n 2 momentti ja 544 §), siviiliprosessilain 544 §:n 3 ja 4 momentissa annetussa määräajassa.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Maksamismääräys on antopäivästään lähtien täytäntöönpanokelpoinen asiakirja (siviiliprosessilain 631 §). Muita toimenpiteitä ei tarvita, ja siksi täytäntöönpanomenettely on aloitettava, ellei täytäntöönpanoa ole määrätty lykättäväksi. Menettely tapahtuu seuraavasti:

Alkuperäiseen maksamismääräykseen lisätään täytäntöönpanomääräys, eli maksamismääräyksen tekstin alkuun lisätään lauseke "Kreikan kansan nimissä" ja loppuun lauseke "Ulosottomies on velvollinen panemaan täytäntöön tämän päätöksen jne.". Siitä tehdään virallinen jäljennös (täytäntöönpanomääräys), ja velalliselle annetaan tiedoksi maksukehotus maksamismääräyksessä olevan summan maksamiseksi.

Ellei maksamismääräystä ole annettu tiedoksi kahden kuukauden kuluessa määräyksen antamisesta, se lakkaa olemasta voimassa (siviiliprosessilain 630 A §)

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Vastinetta koskeva tuomio ei ole lopullinen, vaan siihen voidaan hakea muutosta.

Päivitetty viimeksi: 27/07/2018

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.